

Forsøgelse af Raskbeholdningen. Det er imidlertid en Selsøjlge, at man ikke ensidig kan bedømme Aarets finansielle Karakter efter Fremgangen i Raskbeholdningen, man maa jo ved Siden deraf tage Hensyn til, hvor meget af Indtægten der hidrører fra Forbrug af Formue, og paa den anden Side, hvor meget af Udgiften der anvendes til Erhvervelse af ny Formue. I det foreliggende Finantslovsforslag ville de Herrer finde opførte under § 10 som paaregnet Formueforbrug 1,453,000 Kr., medens der i § 26 første Afdeling er opført som Afdrag paa Gjæld 2,029,000 Kr. Under Paragrafens tredje Afdeling, der, som bekendt, indeholder Laan og Forskud, er der opført lidt over 1½ Million, og endelig maa hertil ogsaa regnes, da det ganske har samme Karakter af en Formueanvendelse, Halvdelen af det Beløb, som er paaregnet anvendt til Expropriation ved Jernbaneanlæg, idet denne Halvdel, som bekendt, tilbagebetales af de Egne, som have Interesse i Banerne. Det har altsaa ganske Karakteren af et Laan eller rettere et Forskud. Derved fremkommer en Formuefremgang af 3,683,000 Kr., der, sammenholdt med den af mig nævnte Forbrug af Formue, giver en Fremgang af 2,230,000 Kr. Regges til disse 2,230,000 Kr. det Overskud, som jeg før nævnte, og tillige efter gammel Sædvane en passende Del — vi pleie at regne $\frac{2}{3}$ — af det Beløb, som tilskydes til den gamle Enkekasse, og som i Virkeligheden er en Afbetaling af Gjæld, vil man komme til en samlet Formuefremgang for dette Finantsaar, 1877—78, af 4,365,000 Kr.; heri er ikke beregnet det Beløb, som paatænkes anvendt til produktive Foretagender, Jernbaneanlæg o. s. v. Disse 4,365,000 Kr. ere jo imidlertid ikke ubetydelig mindre end den Formuefremgang, som en lignende Opgjørelse af Finantsloven for indeværende Aar viser. Der er her en Forskjel af omtrent 2¼ Million, men denne Forskjel, altsaa tilsyneladende Tilbagegang i det kommende Aar, sammenlignet med indeværende Aar, er mere tilsyneladende end den er virkelig, jeg kunde fristes til at sige: den er alene tilsyneladende. Den hidrører nemlig væsentlig deraf, at adskillige af de ubestemte Indtægter ere anslaaede paa en anden Maade i Finantslovsforslaget for 1877—78, end Tilfældet har været i Finantsloven for indeværende Aar. Det gjælder navnlig om Indtægterne i § 5 under Nr. 5: Lods- og Skibsart- og Brænderiasgiften, disse forskellige Indtægter, som der ere opførte. Værede Medlemmer, i alt Fald de værede Medlemmer, som tidligere have haat med Finantslovens Behandling at gjøre, ville vide, at man i en Række af Aar ved Beregningen af eller rettere ved Kalkulen over Lodbinderne har fulgt den Fremgangsmaade, at man har lagt de sidste 12 Maanedes Indtægt til Grund. Man har ikke lagt det sidst afsluttede Regnskabsaars Indtægt til Grund; man har ikke en Gang lagt de sidste 12 Maanedes Indtægt til Grund, før Finantslovsforslaget blev udarbejdet,

men man har lagt til Grund de sidste 12 Maanedes, som man overhovedet kunde faae fat paa, før Finantslovsforslagets Behandling var tilendebragt. Dette er en Maade at anslaa uvisse Indtægter paa, som jeg tror at kunne betegne som enestaaende. De uvisse Indtægter blive ellers i vor Finantslov, og jeg tror ogsaa at jeg tør sige paa andre Steder, væsentlig beregnede efter Gjennemsnittet af de foregaaende Aars Indtægter. De uvisse Indtægter i det afsluttede Regnskabsaar give — synes det mig — en mere paalidelig Maalestof for, hvad man tør vente i et kommende Aar, og det forekommer mig, at netop dette Dieblif, det nuværende Tidspunkt, vel kunde opfordre til at komme til en mere moderat — man kunde gjerne sige: en mere æruelig Beregning af, hvad man kunde vente af Lodbinderne i det kommende Aar, netop fordi der i dette Dieblif er en utvilsom Standsning i den hurtige og stærke Fremgang af Lodbinderne, som har gjort sig gjældende i en Række af Aar, og der ogsaa efter Manges Mening er Sandsynlighed for en Tilbagegang. Det forekommer mig altsaa, at netop Diebliffet nu vilde være vel valgt til at komme bort fra den hidtidige Beregningsmaade og gaa over til en Beregningsmaade af Lodbinderne, som stemmer mere med den, som følges ved de andre uvisse Indtægter. Naar man ved det Lovforslag, jeg nu forelægger, vil beregne Lodbinderne efter Gjennemsnittet af de 3 sidst afsluttede Finantsaars Indtægt, saa vil man komme til at anslaa Lodbinderne for 1877—78 med et Beløb af omtrent 1,485,000 Kr. mindre, end de ere opførte med paa indeværende Aars Finantslov. Fremdeles skal jeg nævne, at der ogsaa under § 3 er en ikke ubetydelig Indtægt, som er kalkuleret lavere i Aar end for det foregaaende Aar; det er Indtægten af Jernbandedriften. Den er for det kommende Aar anslaaet til ca. 167,000 Kr. mindre end for det indeværende Aar. Endnu skal jeg kun blandt de betydeligere Poster gjøre opmærksom paa, at under § 2: Domerindtægter, vil der ogsaa findes en ikke ubetydelig Mindreindtægt for det kommende Aar, sammenholdt med det nuværende, det er Østersfisteriet, idet det maaske vil være i de Herrer's Grindring, at Forpagtningsafgiften af Østersfisteriet i indeværende Aar indgaar med to Aars Afgift, og selvfølgelig i det kommende Aar kun med eet Aars Afgift. Dette hidrører jo fra, at efter den gamle Forpagtningskontrakt blev Forpagtningsafgiften efterbetalt, medens nu efter den nuværende Forpagtningskontrakt Betalingen erlægges forud; derved er det indeværende Aars Finantslov kommen til at glæde sig ved to Aars Afgift, medens det kommende maa nødes med et Aars. Men disse enkelte Poster, som jeg her særlig har fremdraget, udgjøre et Beløb af omtrent 1¼ Mill., og de Herrer ville altsaa se, at, naar jeg før angav, at Forskjellen mellem den paaregnede Formuefremgang i det